

відповідальний за реєстрацію цього документа на це не звертає уваги та подає дату у цифровому записі. Це можна побачити на сканах наказів чи листів державних органів: 09.05.2020 р.

Отже, якщо ми себе поважаємо, варто формувати культуру складання документів.

*Василенко В. Ю. асистент кафедри ІСУ
Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця*

РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ

Сьогодні, в епоху інформаційного суспільства, одним із найголовніших кроків для досягнення стратегічної конкурентної переваги закладів вищої освіти на національному та світовому освітніх ринках є впровадження міжнародних інформаційно-комунікаційних технологій (МІКТ) в освітній та науково-дослідний процес.

Реалізація цього кроку актуалізує детальне вивчення таких понять, як «інформаційна діяльність у межах надання освітніх послуг», «ІКТ освітнього процесу» та призводить до розробки механізмів підвищення ефективності процесів інформаційного забезпечення, а також визначення їхнього впливу на рівень конкурентоспроможності і затребуваності в галузі вищої освіти України, що і визначило актуальність представленого дослідження.

Як інформатизація сучасного суспільства загалом, так і процеси інформатизації усіх форм освітньої діяльності зокрема, базуються, насамперед, на механізмах вдосконалення та масового поширення сучасних міжнародних інформаційних і комунікаційних технологій. Подібні технології активно застосовуються для передачі інформації та забезпечення інтерактивної взаємодії викладача і студента в сучасних системах відкритої та дистанційної освіти. Водночас сучасний викладач повинен не тільки володіти знаннями у сфері міжнародних інформаційних технологій, а й бути фахівцем щодо їх застосування у своїй професійній діяльності [1].

Під інформаційною діяльністю у межах надання освітніх послуг будемо розуміти сукупність дій співробітників закладу вищої освіти, висококваліфікованого науково-педагогічного персоналу, органів державного управління, спрямованих на задоволення інформаційних потреб студентів.

Інформаційною потребою студента насамперед є отримання високого рівня професійних знань, орієнтованих на ведення інформаційно-аналітичної діяльності відповідно до сучасних ринкових умов із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

Інформаційні та комунікаційні технології являють собою узагальнююче поняття, що описує різні засоби, інструменти, механізми, способи, алгоритми обробки, передачі, збереження, представлення інформації [2].

Серед наявних сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, які використовуються в освітній діяльності закладів, можна виділити такі:

- автоматизовані системи навчання, які забезпечуються можливими способами, інструментами створення, зберігання, надання спільного доступу до навчальних матеріалів із подальшою інтерактивною взаємодією викладачів з колегами та студентами [3];

- багатофункціональний електронний підручник (ЕП), який, за аналогією із структурою традиційного підручника / посібника, складається з тем, розділів, параграфів або певної сукупності лекцій. За допомогою електронних підручників реалізується можливість організації внутрішнього сховища фрагментів документів з правами розмежування доступу (кафедра, факультет, інші підрозділи);

- прикладні електронні енциклопедії, створенню яких передують розробка онтології програм. Структурування знань під час розробки онтології полягає у виділенні понять (сутностей) додатка, які утворюють тезаурус. Характеристика понять, притаманні їм властивості і зв'язки між поняттями описуються в статтях, званих модулями (об'єктами, елементами освітніх ресурсів). І вже модулі складають предметну базу знань, які й утворюють прикладну електронну енциклопедію [4];

- відкрита освіта та дистанційне навчання. Дистанційна форма передбачає навчання за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій без прив'язування до розкладу занять і місця їхнього проведення. Основною особливістю є паралельність навчання, тобто можливість здобувати освіту в кількох закладах вищої освіти одночасно або паралельно працювати [5].

Характеристика найбільш поширених освітніх міжнародних інформаційних технологій представлена на рис. 1 [3–5].

Рис. 1 – Характеристика освітніх міжнародних інформаційних технологій

Отже, використання запропонованих у межах дослідження освітніх міжнародних інформаційних технологій дасть змогу закладам вищої освіти: маніпулювати більшою кількістю ресурсів, завантажувати у хмарні сховища готові файли, а також створювати їх безпосередньо в середовищі, крім того, можливе використання посилань на каталоги та Web-сторінки; організовувати середовища інтерактивного спілкування за інтересами; проводити обговорення та диспути, спільну творчу діяльність зі створення інтелектуального продукту; здійснювати контроль знань: завдання, опитування, тести, лекції, семінари; диференціювати роботу зі студентами в групах за спеціальностями, за рівнем підготовленості; здійснювати постійний моніторинг всіх дій студентів; охопити більшу кількість студентів, поліпшити результати навчальної діяльності; забезпечити більш гнучку доступність і зробити все це при мінімальних витратах; надавати освітні послуги студентам з обмеженими можливостями; задовольняти інформаційні потреби науковців та освітян на якісно новому рівні (за

різноманіттям джерел, актуальністю, повнотою, швидкістю та доступністю отримання інформації).

Оскільки використання МІКТ є закономірним розвитком конкурентоспроможного існування закладів вищої освіти, розглянута тема є актуальною та потребує подальшого дослідження з урахуванням подальших викликів сучасного суспільства.

Список використаних джерел

1. Шахіна І. Ю. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчальному процесі. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2013. Вип. 36. С. 479–484.
2. Заярна І. С. Деякі аспекти використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні англійської мови. *Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України*. 2015. Вип. 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadped_2015_4_7
3. Кремень В. Освіта і майбутнє України: точки перетину. *Директор школи, ліцею, гімназії*. 2015. № 1–3. С. 6–11.
4. Бєсєдіна Л. Л., Проценко В. А. Лінгвістичні аспекти розроблення електронної енциклопедії законодавства України. *Правова інформатика*. 2010. № 3(27). С. 75–80.
5. Дендев Б. Інформаційні і комунікаційні технології в освіті: монографія. Москва : ПТО ЮНЕСКО, 2013. 320 с.

Ковальська Л. А., д-р іст. наук, доцент

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

ДОКУМЕНТУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО АПАРАТУ УКРАЇНИ

Розвиток інформаційного середовища актуалізував необхідність трансформації процесів документування, виконання документної інформації, збереження і використання інформації в системі життєдіяльності суспільства. Зафіксована на певному носіїв інформація отримує статус документної, в чому і полягає дихотомічна сутність двох термінів – «інформація» і «документ». Поняття інформація тісно пов'язане із суміжним терміном документ. Дефініції поняття «документ» показують підходи до його розуміння і пов'язані з актуалізацією певних аспектів документа в різні періоди науково-технічного розвитку матеріальних елементів феномену, звернення уваги до функціональних особливостей, їх науково-галузевої і прикладної сфери застосування. Закон України «Про інформацію» трактує документ як матеріальний носій, що містить інформацію, основними функціями якого є її збереження та передавання у часі та просторі [1]. К. Мітяєв наводить такі трактування документа: матеріальний результат окремого акту письмового, зображувального, звукового, комплексного, машинного початкового документування явищ об'єктивної дійсності і мисленнєвої праці людини; засіб і спосіб збереження пам'яті про закарбовані в документі факти, явища, події; засіб і спосіб свідчення, підтвердження, встановлення, ототожнення закріпленого в документі; засіб і спосіб юридичного свідчення; засіб передачі закарбованої у документі інформації у часі і просторі; засіб і спосіб управлінської діяльності; джерело історичних свідчень [2]. Документ завжди є носієм і джерелом початкової інформації, зокрема й управлінських даних, механізмом її передачі у часі та просторі. Обґрунтовану думку про природу документа через виявлення його характерних ознак запропонувала Г. Швецова-Водка – наявність соціальної інформації; фіксованість інформації; призначеність документа для передавання інформації, головна функція; речовинність; семіотичний і семантичний характер.